

κοντετζιόν ὅτιν στὰ ὅσαν ἔφησαν τῆς θυγατέρας μου / νὰ τὰ ἔχην καὶ νὰ τὰ γοντέρην
καὶ ἂν κάμη παιδία νὰ τὸς τὰ δώσῃν εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν / τὸ ὀρίσῃν καὶ ἀποθάνῃ
ἄκληρη τὰ ὅσαν τῆς ἤφησαν νὰ στρέφονται εἰς τὶς πλέα / πρόξιμους ἐδικοὺς καὶ
νὰ μὴν ἔχην ἄλλη ἐξουσία παρὰ νὰ δίδῃν ἑκατὸν ρεαλίω / πρᾶμα διὰ τῇ ψυχῇν της
εἰ δὲ καὶ παντρευτῇν καὶ κάμη παιδία καὶ τὰ παιδία πᾶ / λι ἀποθάνου ἄκληρα πάλι
τὰ πράματά τος νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρό / ξιμους ἐδικοὺς ὡς ἄνωθεν ἔτzi
καὶ εἰς τὸν υἱόν της τὸ Νικολάκην κάνει τὴν αὐτὴν κον / τετζιόν ὅτιν νὰ γένῃ ἱερέας
εἰ δὲ καὶ δὲ γένει ἱερέας καὶ παντρευτῇν καὶ κάμη / παιδία νὰ δώσῃ τῶν μπαιδιῶν
του τὰ ὅσαν τοῦ ἐφῆκαν οἱ γονέοιν του εἰ δὲ καὶ ἀποθά / νῃ ἄκληρος νὰ πηγαίνου
τὰ ὅσα τοῦ ἐδώθησαν εἰς τὰ ἀδέλφια του καὶ ὅποιο παιδὶ / ἤθελε κάμη κανένα του
παιδὶ ἱερέα νὰ παίρνῃ τὸ πουρκὶ τοῦ αὐτοῦ Νικολά / κῃ εἰ δὲ καὶ δὲν κάμου ἱερέα νὰ
εἶναι πάλι εἰς τὰ αὐτὰ ἀδέλφια τὰ αὐτὰ πράμα / τα. Οὕτως μαρτυροῦ οἱ ἄνωθεν
μάρτυρες πὼς τὸς ἐπαράγγειλε ἡ ἄνωθεν ἀρ / χόντισσαν. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν
ἀπογράφου καὶ ἰδιοχείρως τος —

/ — Φραντζέσκος Κορονέλλος βικάριος μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

/ — Χρυσῆς Κορονέλλος μαρτυρᾷ ὡς ἄνωθεν —

/ — Φραντζέσκος Κιάτης μάρτυρας

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

251

Ἐξόφληση

φ. 143^v

/ Φ 146

/ + 1682/ Αὐγούστου 12/ ἐπειδὴ καὶ ὁ μαστρὸ Γεώργης Κατζιάνης καὶ νὰ
ἐπάντρε[ψε] / τὴν ἀδελφὴν του τῇ Μαρίνα μὲ τὸ Σταμάτην Περγαντῇ τῆς ἔταξε
σὲ πουρκὶ ρεάλια / εἴκοσι πέντε ἦτοιν (νούμερο) 25/ ἀπὸ τὰ ὅποια τῆς ἔχει δοσμένα
ἕως τὴν σήμερον καθὼς / ἐκάμασι λογαριασμὸν ρεάλια 19/ καὶ ἀπόμεινέ της ρεά-
λια ἕξε ἕως τὸν ἀριθ / μὸν καὶ ἀπομείνει ὁ καρακύρης ὁ Γεώργιος τοῦ Κουτζούκου
Ἰωάννη ἐρχόμενος ἀπὸ τὴν Χίο / ποὺ πάγει τῶρι νὰ τῆς τὰ δώσῃν εὐχαριστημένα
/ ἐρχόμενος / ἀπὸ τὴ Χίο / ἃ τοῦ τὰ δώ / σῃν νὰ τῆς / τὰ δώνη / καὶ δίνοντάς
της τα νὰ γραφτοῦσιν / κάτωθεν πὼς εἶναι σαντισφάδα εἰς μαρτυρίας τῶ κάτωθε
ὑπογεγραμμένω —

- Κούτζικος Γεώργης μαρτυρῶ τ᾽άνωθε —
 — Γεώργης Καντζηγιάννης στέργω τὰ ἄνωθε —
 — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

252

Συνοποσχετικὸ

φ. 144^Γ

Φ. 147

/ [+ Εἰς δ]όξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 13/.
 Ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρί / σκεται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσαν τὸ μαστρὸ Ἰωάννη Χαρχα-
 ντίλη καὶ κύρ / Μιχάλη τοῦ Καβουράκη ἡγου ἀπάνω εἰς τὰ ἄσπρα ὅπου χρεωστεῖν
 ὁ κύρ Μι / χάλης τοῦ μαστρὸ Ἰωάννη ὅπου ὁ αὐτὸς μαστρὸ Ἰωάννης τοῦ γυρεύει
 τὸ αὐτὸν χρέος / τὰ ἄσπραν του ὁ δὲν κύρ Μιχάλης τοῦ λέγειν ἔπαρε τόσον πρᾶμα
 ὅσον / κᾶνου τὰ ἄσπρα σου καὶ αὐτὸς τοῦ λέγειν ἐγὼ θέλω τὰ ἄσπρα μου μὰ πρᾶμα
 δὲ θέλων καὶ εἰς τοῦτον μὴν κονφάροντας ἀνάμεσόν τος ἐθελήσασιν καὶ οἱ δύο / ο
 ὁμοφωνισμένοι καὶ εἰς μία γνώμην καὶ εἰς φιλικοῦ τρόπου καὶ ψήφου καὶ βάζουν
 διὰ αἵρεται κριταὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐν / μπροσθέν
 τος τὸν ἀφέντη Ἰακουμάκη Κάστρη ἀπὸ μέρος τοῦ κύρ Μιχάλη / καὶ τὸν ἀφέντη
 Φιλιππῇ Λουρδᾶ ἀπὸ μέρος τοῦ μαστρὸ Ἰωάννη τῶν ὁποίω ἀρχόν / των τὸς ἐδίνου
 παντοία καὶ γεμάτην ἐξουσία νὰ δοῦσιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν / τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν
 καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐνμπροσθέν τος καὶ γροὶ / κώντας τῶν ἀφοτέρων τὰ
 δικαιολογήματα σὲ ὅ,τιν ἐθέλασιν αποφασίσειν / οἱ αὐτοὶν ἄρχοντες ὑπόσχονται τὰ
 αὐτὰ μέρην νὰ τὸ κρατοῦ στερκτὸν βέ / βαιο καὶ ἀχάλαστον καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρην
 ἤθελε ἀθετήσῃ καὶ ἔβγειν ἀπὸ / τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνῃ κοντάνα ἀφέντη
 καδῇ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα / ρεάλια τριάντα ἡγου (νούμερο) 30/ ὁ ἀλληλογήσας
 νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ τὰ ἐξῆς πλη / ρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνοντας ἢ
 ἀπόφασίν τος νὰ εἶναι στερεὰ / βεβαία καὶ ἀχάλαστην. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν ἀπο-
 γράφου καὶ ἀξιόπιστοι / μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Γεώργιος ἱερεὺς Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας:—

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας ὡς ἄνωθεν

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

